

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2006/C 59/01	Euroens vekselkurs	1
2006/C 59/02	Meddelelse fra Kommissionen om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁾	2
2006/C 59/03	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾	7
2006/C 59/04	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	8
2006/C 59/05	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4163 — Wiener Städtische/TBIH) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	10
2006/C 59/06	Bekendtgørelse af en begæring i henhold til artikel 30 i direktiv 2004/17/EF	11
	Berigtigelser	
2006/C 59/07	Berigtigelse til P-São Miguel: Ruteflyvning — I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d) i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver den selvstyrende region Azorerne følgende i udbud: Ruteflyvning inden for den selvstyrende region Azorerne (EUT C 51 af 1.3.2006)	12

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

10. marts 2006

(2006/C 59/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1919	SIT	slovenske tolar	239,56
JPY	japanske yen	141,11	SKK	slovakiske koruna	37,605
DKK	danske kroner	7,4601	TRY	tyrkiske lira	1,6085
GBP	pund sterling	0,68620	AUD	australske dollar	1,6217
SEK	svenske kroner	9,3925	CAD	canadiske dollar	1,3867
CHF	schweiziske franc	1,5664	HKD	hongkongske dollar	9,2512
ISK	islandske kroner	83,97	NZD	newzealandske dollar	1,8524
NOK	norske kroner	7,9735	SGD	singaporeanske dollar	1,9386
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 168,24
CYP	cypriotiske pund	0,5750	ZAR	sydafrikanske rand	7,4711
CZK	tjekkiske koruna	28,780	CNY	kinesiske renminbi yuan	9,5938
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3250
HUF	ungarske forint	258,71	IDR	indonesiske rupiah	11 013,16
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,430
LVL	lettiske lats	0,6960	PHP	filippinske pesos	61,085
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	33,4200
PLN	polske zloty	3,9053	THB	thailandske bath	46,562
RON	rumænske lei	3,5040			

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Meddelelse fra Kommissionen om kreditvurderingsbureauer

(2006/C 59/02)

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Kreditvurderingsbureauer spiller en afgørende rolle på de globale værdipapir- og bankmarkeder. Det er derfor nødvendigt, at de konsekvent kan afgive vurderinger, som er uafhængige, objektive og af højest mulige kvalitet.

På det uformelle ØKOFIN-Råd (april 2002), der blev afholdt i Oviedo i kølvandet på Enron-skandalen, forpligtede Kommissionen sig til at analysere spørgsmålet om kreditvurderingsbureauer. Derefter vedtog Europa-Parlamentet i februar 2004 en beslutning om kreditvurderingsinstitutter⁽¹⁾ på grundlag af en rapport udarbejdet på eget initiativ af Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valuta⁽²⁾, hvori Kommissionen blev opfordret til at foretage en vurdering af det eventuelle behov for lovgivning på dette område. Efter Parmalat-skandalen klarlagde i marts 2004 Kommissionen i samarbejde med Europa-Parlamentet og medlemsstaterne de væsentligste reguleringsspørgsmål i forbindelse med kreditvurderingsbureauer. I juli 2004 bad Kommissionen Det Europæiske Værdipapirreguleringsudvalg (Committee of European Securities Regulators — »CESR«) bistå den med tekniske analyser og rådgivning, så den kunne vurdere behovet for at indføre europæisk lovgivning eller andre løsninger. CESR afleverede sine råd til Kommissionen i marts 2005⁽³⁾. I mellemtiden er der som led i Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser (FSAP) blevet vedtaget en række afgørende EU-retlige foranstaltninger med væsentlige konsekvenser for kreditvurderingsbureauerne. Desuden har International Organization of Securities Commissions (IOSCO) i december 2004 offentliggjort sin grundlæggende adfærdskodeks for kreditvurderingsbureauer (»IOSCO-kodeksen«)⁽⁴⁾.

Formålet med denne meddelelse er at give Rådet og Europa-Parlamentet feedback om Kommissionens reguleringsmæssige udgangspunkt over for kreditvurderingsbureauerne på baggrund af den seneste udvikling. For at nå hertil har Kommissionen ladet sig råde af CESR. Den har forsøgt at holde sig til principperne om bedre lovgivning, som Kommissionen tidligere har forpligtet sig til som led i bestræbelserne på at øge væksten og beskæftigelsen i EU, og som er en hjørnesten i dens holdning til politikken for finansielle tjenesteydelser, der er beskrevet i dens nyligt udsendte hvidbog⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning om kreditvurderingsinstitutters roller og metoder (2003/2081(INI)), som kan findes på: [http://www.europarl.eu.int/registre/seance_pleniere/textes_adoptes/definitif/2004/0210/0080/P5_TA\(2004\)0080_EN.pdf](http://www.europarl.eu.int/registre/seance_pleniere/textes_adoptes/definitif/2004/0210/0080/P5_TA(2004)0080_EN.pdf).

⁽²⁾ Rapport fra Udvalget om Økonomi og Valuta (A5-0040/2004), ordfører Giorgos Katiforis.

⁽³⁾ CESR's tekniske råd til Europa-Kommissionen om mulige foranstaltninger vedrørende kreditvurderingsbureauer, CESR/05/139b, marts 2005, kan findes på: <http://www.cesr-eu.org>.

⁽⁴⁾ Grundlæggende adfærdskodeks for kreditvurderingsbureauer, International Organization of Securities Commissions' tekniske udvalg, december 2004, jf. bilag om IOSCO's grundlæggende adfærdskodeks for kreditvurderingsbureauer.

⁽⁵⁾ Hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010), COM(2005) 629 final.

2. KREDITVURDERINGSBUREAUER

2.1 Kreditvurderingsbureauernes virksomhed

Kreditvurderingsbureauerne offentliggør deres vurdering af en bestemt udsteder eller et finansielt instruments kreditværdighed. Med andre ord vurderer de risikoen for, at en udsteder vil misligholde sine finansielle forpligtelser i almindelighed (udstedervurdering) eller et bestemt gældsinstrument eller værdipapir med fast afkast (instrumentvurdering).

Disse vurderinger — også kaldet »ratings« — er baseret på oplysninger om indtægter og balance (med særligt fokus på gældssiden) for den virksomhed, der bliver vurderet. Der tages også højde for historiske regnskabsresultater. De giver kun et situationsbillede på et givet tidspunkt og skal derfor periodisk bekræftes eller revideres, så der tages højde for den seneste tids udvikling inden for økonomien og på andre områder. Når der foretages kreditvurderinger, bliver udstederne reelt inddelt i kategorier afhængigt af, hvorvidt det betragtes som mere eller mindre sandsynligt, at de vil misligholde deres forpligtelser. Kreditvurderingsbureauer anvender omfattende skalaer for kreditværdighed, hvor den kritiske grænse trækkes mellem såkaldt »investment grade« (lille risiko) og »speculative grade« (stor risiko), der afspejler risici ved et værdipapir (dvs. risikoen for misligholdelse).

For det meste bestilles — og betales — vurderingerne af udstederne selv. I sådanne tilfælde baseres de på både offentligt tilgængelige data og på oplysninger, som ikke er offentligt tilgængelige, men som den vurderede virksomhed selv stiller til rådighed (f.eks. ved interviews med de ledende finansmedarbejdere i virksomheden). Fra tid til anden udsender kreditvurderingsbureauerne imidlertid uopfordrede vurderinger (dvs. vurderinger, der ikke er bestilt af en udsteder). Disse vurderinger udarbejdes normalt uden adgang til oplysninger, som offentligheden heller ikke har adgang til.

Selv om udarbejdelsen af vurderinger naturligvis er deres hovedvirksomhed, gør mange kreditvurderingsbureauer også brug af deres ekspertise inden for risikovurdering til at levere andre finansielle tjenesteydelser (f.eks. investeringsrådgivning) til udstedere (enten direkte eller via andre koncernvirksomheder).

2.2 Konsekvenser for finansmarkederne

Kreditvurderinger har væsentlig betydning på finansmarkederne. Det er der to grunde til: For det første gælder det, at investorerne let og hurtigt kan forstå dem uanset deres ekspertise og profil, selv om vurderingerne er baseret på komplekse evalueringer. For det andet har kreditvurderingsbureauerne et godt rygte, og markedsdeltagerne finder, at de leverer objektive dataanalyser.

Kreditvurderingsbureauernes betydning i de senere år kan aflæses både af erhvervslivets praksis og lovgivningskravene. På den ene side afhænger de fleste gældsinstrumenters succes af den vurdering, de har fået. En vurdering er blevet en forudsætning for, at en virksomhed kan søge ekstern finansiering på værdipapirmarkederne (især hvis udstederen ikke er etableret på fremmedkapitalmarkedet). En udsteders kreditvurdering er afgørende for, hvilken rente der skal tilbydes for at kunne opnå ekstern finansiering. Desuden bruges kreditvurderinger i stigende grad i kontraktbestemmelser ved lukning af kreditmuligheder, fremskyndelse af gældstilbagebetaling eller ændring af andre gældsbetingelser.

Omvendt insisteres det i flere jurisdiktioner nu på, at visse typer investeringsprodukter kun må udbydes, hvis udstederen kan påvise at være i besiddelse af en bestemt kreditværdighed, som afspejles i en kreditvurdering fra et anerkendt bureau. Kreditvurderingsbureauer er i stigende grad tillige med til at vurdere de tilknyttede risici ved aktiver, som indehaves af finansieringsinstitutter, der er underlagt kapitalkrav.

Kreditvurderingsbureauerne spiller normalt en positiv rolle for både investorer og udstedere. De giver oplysninger, der gør det muligt for investorerne at vurdere risici ved et værdipapir. Og de hjælper udstederne til at mindske udgifterne ved at rejse kapital (i hvert fald de udstedere, som har opnået en positiv vurdering).

2.3 Problemområder

I Europa-Parlamentets beslutning sættes der ikke spørgsmålstegn ved den positive rolle, som kreditvurderingsbureauerne kan spille og i al almindelighed også spiller. Imidlertid peges der på en række problemområder, der skal ses nærmere på, så det sikres, at alle kreditvurderingsbureauer varetager deres funktioner ansvarligt til enhver tid ⁽⁶⁾.

Der er mest bekymring for kvaliteten af de kreditvurderinger, som bureauerne udsender. Bureauerne skal basere deres vurderinger på en grundig analyse af de oplysninger, de har til rådighed, og løbende kontrollere deres kilders integritet. Dette

⁽⁶⁾ Jf. fodnote 1.

betyder, at kreditvurderingerne om nødvendigt skal opdateres jævnligt. Kreditvurderingsbureauerne skal også være mere åbne om, hvordan de når frem til deres vurderinger. Derudover er det vigtigt, at kreditvurderingsbureauerne er uafhængige og fuldstændig objektive i deres fremgangsmåde. Kreditvurderingsbureauernes stilling må ikke kunne undergraves af deres forhold til udstederne. Der er også betænkeligheder ved kreditvurderingsbureauernes adgang til interne oplysninger om udstederne. Det er vigtigt, at kreditvurderingsbureauerne forhindres i at udnytte disse oplysninger til andre formål. Endelig udtrykte Europa-Parlamentet sine betænkeligheder ved koncentrationen inden for kreditvurderingsbranchen og dens mulige konkurrencebegrænsende konsekvenser.

3. RELEVANT REGULERING

Spørgsmålene ved kreditvurderingsbureauer er alvorlige og skal besvares. Både de nye retlige rammer på EU-plan og IOSCO-kodeksen har dette formål for øje. EU's lovgivning vedrører kun kreditvurderingsbureauer, der er aktive i EU. Derimod forventes det, at kodeksen skal anvendes af kreditvurderingsbureauer i samtlige jurisdiktioner, hvor de er aktive. Hvad angår indhold, komplementerer kodeksen EU-lovgivningen. Hvor direktiverne er retligt bindende, fungerer koden, således at kreditvurderingsbureauerne forventes enten at lade samtlige bestemmelser i IOSCO-kodeksen indgå i deres interne adfærdskodeks eller at forklare, hvordan deres kodeks imidlertid afspejler bestemmelserne i IOSCO-kodeksen.

3.1 EU-lovgivning

Formålet med FSAP var at skabe åbne, integrerede og effektive finansmarkeder i EU — hvor konkurrencen betyder størst mulig gevinst for investorerne — men uden at investorerne udsættes for en urimelig risiko. Man har derfor søgt at minimere reguleringsbyrden for erhvervslivet og samtidig opretholde en effektiv grad af reguleringsmæssig kontrol og en høj grad af investorbekyttelse.

Der er tre FSAP-direktiver, som har relevans for kreditvurderingsbureauerne. Det vigtigste er **direktivet om markedsmissbrug**, som — sammen med gennemførselsforordningen og -direktiverne ⁽⁷⁾ — behandler insiderhandel og markedsmanipulation (markedsmissbrug) med det formål at sikre EF-finansmarkedernes integritet og styrke investorernes tillid til disse markeder. Insiderhandel og markedsmissbrug forhindrer fuld markeds gennemsigthed, som er vigtigt for alle økonomiske deltagere på integrerede finansmarkeder. Hvad angår interessekonflikter, fair præsentation af investeringsanbefalinger og

⁽⁷⁾ Direktiv 2003/6/EF af 28/12/2003 (EUT 2003 L 96, s. 16), Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22/12/2003 (EUT 2003 L 339, s. 70), Kommissionens direktiv 2003/125/EF af 22/12/2003 (EUT 2003 L 339, s. 73), Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29/04/2004 (EUT 2003 L 162, s. 70) og Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22/12/2003 (EUT 2003 L 336, s. 33).

adgang til interne oplysninger, udgør bestemmelserne i direktiverne om markedsmissbrug en omfattende lovramme for kreditvurderingsbureauer, og samtidig anerkendes disses særlige rolle og forskellene på kreditvurdering og investeringsrådgivning.

For at forhindre insiderhandel og markedsmanipulation behandler direktiv 2003/125/EF fair præsentation af investeringsanbefalinger og offentliggørelse af interessekonflikter. I det pågældende direktiv behandles kreditvurderinger ikke som anbefalinger, men betragtes som en udtalelse om en udsteders eller et finansielt instruments kreditværdighed. Imidlertid bestemmes det, at kreditvurderingsbureauer bør overveje at vedtage interne politikker og procedurer med henblik på at sikre, at de kreditvurderinger, som de offentliggør, præsenteres på en fair måde. Desuden fastsættes det, at et kreditvurderingsbureau skal offentliggøre eventuelle væsentlige interesser eller interessekonflikter i forbindelse med de finansielle instrumenter eller udstedere, som deres kreditvurderinger vedrører⁽⁸⁾. Det fremgår desuden af direktiv 2003/6/EF, at hvis et kreditvurderingsbureau vidste eller burde vide, at en kreditvurdering var forkert eller vildledende, kan forbuddet mod at sprede forkerte eller vildledende oplysninger gælde for kreditvurderinger⁽⁹⁾. På baggrund af disse bestemmelser står det klart, at kreditvurderingsbureauerne skal indføre interne procedurer og politikker med henblik på at sikre objektive, uafhængige og nøjagtige kreditvurderinger, som styrker investortilliden. Det er afgørende for Kommissionen, at kreditvurderingsbureauerne håndhæver deres procedurer effektivt, så de sikrer, at kreditvurderingerne er af høj kvalitet.

Hvad angår den retlige behandling af kreditvurderingsbureauernes adgang til interne oplysninger, forbyder direktiv 2003/6/EF alle personer med intern viden at bruge denne viden ved at købe eller sælge finansielle instrumenter, som disse oplysninger vedrører. Ved interne oplysninger forstås nøjagtige oplysninger, som endnu ikke er offentliggjort, der vedrører, direkte eller indirekte, en eller flere udstedere af finansielle instrumenter, og som kan forventes at have en væsentlig indvirkning på kursen på disse finansielle instrumenter eller på kursen på beslægtede finansielle derivater, hvis disse oplysninger blev offentliggjort⁽¹⁰⁾. Det gælder normalt, at udstedere skal offentliggøre interne oplysninger hurtigst muligt. Der vil derfor kun være få omstændigheder, hvor en udsteder lovligt kan være i besiddelse af interne oplysninger, der ikke endnu er offentliggjort på markedet. Hvis en udsteder beslutter at give et kreditvurderingsbureau adgang til interne oplysninger, har dette kreditvurderingsbureau tavshedspligt, jf. artikel 6, stk. 3, i direktiv 2003/6/EF.

Et kreditvurderingsbureau eller en medarbejder, der har adgang til enhver form for interne oplysninger, har derfor forbud mod

⁽⁸⁾ Jf. artikel 1, stk. 8, og betragtning nr. 10 i direktiv 2003/125/EF.

⁽⁹⁾ I artikel 1, stk. 2, litra c), defineres kursmanipulation som »udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om finansielle instrumenter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende...«

⁽¹⁰⁾ Artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, i direktiv 2003/6/EF.

at foretage handler på grundlag af disse oplysninger. Det er desuden ikke tilladt at afsløre disse interne oplysninger, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af beskæftigelse, erhverv eller funktioner. Hvad dette punkt angår, hedder det i artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, at udstedere eller personer, der handler på deres vegne, skal udarbejde en liste over personer, der arbejder for dem, og som har adgang til interne oplysninger. Med denne bestemmelse kan medlemsstaterne kræve, at kreditvurderingsbureauerne udarbejder lister over personer med intern viden. Disse lister skal opdateres regelmæssigt og videresendes på forlangende til den kompetente myndighed.

Ud over spørgsmålet om adgang til interne oplysninger om udsteder kan en kreditvurdering i sig selv være interne oplysninger, især hvor kreditvurderingsbureauet har haft adgang til oplysninger om udsteder, der ikke er offentliggjort. Dette betyder forbud mod enhver brug af en ikke-offentliggjort vurdering, det være sig ved en handel eller ved videregivelse af disse oplysninger til en tredjemand, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af beskæftigelse, erhverv eller funktioner. Det vil imidlertid være tilladt for et kreditvurderingsbureau fortroligt at underrette en udsteder om en forestående offentliggørelse af en vurdering med det formål at kontrollere nøjagtigheden af de oplysninger, denne vurdering er baseret på.

Kommissionen mener, at bestemmelserne i direktiverne om markedsmissbrug giver et omfattende regelsæt for kreditvurderingsbureauers virksomhed, for så vidt angår markedsmissbrug. Kreditvurderingsbureauernes særlige rolle på finansmarkederne kræver omhyggelig overholdelse af disse bestemmelser. Derfor vil Kommissionen aktivt overvåge, hvordan disse bestemmelser i direktiverne om markedsmissbrug gennemføres og håndhæves over for kreditvurderingsbureauerne.

Det andet aspekt af EU's lovgivning, der er relevant for kreditvurderingsbureauerne, er **kapitalkravsdirektivet** («CRD»), hvori der indføres nye kapitalkrav for banker og investeringsselskaber⁽¹¹⁾. CRD er baseret på de nye internationale kapitalkrav, der blev aftalt i Basel-udvalget om tilsyn med banker («Basel II») i 2004.

I CRD fastlægges regler om brug af eksterne kreditvurderinger ved bestemmelse af risikovægtning (og deraf følgende kapitalkrav), der anvendes ved en bank eller et investeringsselskabs eksponering. De kompetente myndigheder vil kun kunne acceptere vurderinger fra anerkendte eksterne kreditvurderingsinstitutter («EK'er»), overvejende kreditvurderingsbureauer. I direktivet skitseres der også en anerkendelsesmekanisme.

⁽¹¹⁾ Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag.

I CRD fastlægges en række krav, som EK'er skal opfylde, før den kompetente myndighed kan anerkende dem. For eksempel skal deres ratings udarbejdes objektivt og uafhængigt, og den skal justeres regelmæssigt. Derudover bør vurderingsprocedurerne være tilstrækkelig gennemsigtige. De kompetente myndigheder bør desuden vurdere, hvorvidt de enkelte ratings på markedet bliver betragtet som troværdige og pålidelige blandt brugerne af sådanne kreditvurderinger, og hvorvidt de er tilgængelige på lige vilkår for alle interesserede.

Med udgangspunkt i CRD arbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg (»CEBS« — »Committee of European Banking Supervisors«) på at fremme harmoniseringen af anerkendelsesprocessen for EK'er inden for EU ved at skabe en fælles definition af de nødvendige kriterier for anerkendelse i CRD ⁽¹²⁾.

Det står klart, at CRD ikke fastlægger nogen regulering af, hvordan kreditvurderingsbureauerne driver virksomhed, men i stedet fokuserer på vægtning af kapitalkrav. Derfor indeholder anerkendelsesprocessen for EK'er ingen bredere forretningskodeks for kreditvurderingsbureauer i almindelighed. Desuden kan kreditvurderingsbureauer vælge ikke at blive EK'er efter CRD, som derfor ikke nødvendigvis dækker alle kreditvurderingsbureauer. Formålet og konsekvenserne ved anerkendelses-systemet for EK'er skiller sig imidlertid ikke ud fra formålene med andre former for lovgivning og tilsynsstandarder, der gælder for kreditvurderingsbureauer, da CRD bekræfter kreditvurderingsbureauernes nyttige funktion. Med dette formål for øje agter Kommissionen at følge nøje med i udviklingen, hvad angår anerkendelse af EK'er, og vurdere, om kreditvurderingsbureauerne udfører deres vigtige funktion passende i henhold til CRD. De kompetente myndigheder bør derfor sikre, at konsekvenserne ved anerkendelsen meddeles til samtlige deltagere, så de bedre kan bedømme, hvorvidt anerkendelseskriterierne for EK'er kan anvendes fremover ved regulering af kreditvurderingsbureauer, såfremt dette skulle vise sig at være nødvendigt.

Den sidste relevante lovgivning findes i **direktivet om markeder for finansielle instrumenter** (også kaldet »MiFID«) ⁽¹³⁾. MiFID og dets fremtidige gennemførelsesbestemmelser vedrører ikke kreditvurderingsbureauernes vurderingsproces, hvor denne proces ikke medfører, at virksomheden sælger investeringsrådgivning og -aktiviteter som defineret i MiFID. Med andre ord vil udsendelsen af en kreditvurdering normalt ikke betyde, at kreditvurderingsbureauet også giver »investeringsrådgivning« som forstået i bilag I til MiFID. Men kreditvurderingsbureauerne bør være klar over de nøjagtige begrænsninger på denne virksomhed, hvis de fortsat vil kunne drive virksomhed uden at være underlagt MiFID-regulering. Imidlertid kan kreditvurderingsbureauer, der også sælger investeringstjenesteydelser og -aktiviteter, også have brug for godkendelse. I sådanne tilfælde gælder bestemmelserne i MiFID

⁽¹²⁾ CEBS' høringsdokument om anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter af 29. juni 2005 kan findes på <http://www.cebs.org/pdfs/CP07.pdf>

⁽¹³⁾ Direktiv 2004/39/EF af 21/4/04 (EUT L 2004 145, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Jf. MiFID's artikel 13, stk. 3, artikel 13, stk. 10, og artikel 18.

vedrørende forretningskodeks og organisationskrav for virksomheden og dens investeringstjenester og -aktiviteter. Hvis et kreditvurderingsbureau for eksempel sælger investeringstjenester (som investeringsrådgivning) til klienter, der er omfattet af MiFID, gælder bestemmelserne om interessekonflikter for at beskytte retsstillingen for modtagerne af disse tjenesteydelser. Bestemmelserne om interessekonflikter kan nødvendiggøre en passende grad af adskillelse mellem investeringstjenesteydelser og kreditvurderingsprocessen, så de beslægtede tjenester ikke får indflydelse på kreditvurderingernes kvalitet og objektivitet ⁽¹⁴⁾.

Medlemsstaterne er nu ved at sætte denne omfattende retlige ramme i værk. Samtlige direktiver skal gennemføres korrekt. Kommissionen overvåger derfor aktivt gennemførelsen af disse direktiver i national lovgivning. Den kan i givet fald indlede overtrædelsesprocedurer, hvis direktiverne ikke gennemføres eller gennemføres forkert.

Et andet område for EF-retten, der er potentielt vigtigt for kreditvurderingsbureauer, er **konkurrenceret**. Kommissionen deler ikke Europa-Parlamentets bekymringer om koncentrationen inden for vurderingsbranchen. Der er ikke tegn på konkurrencebegrænsende praksis i denne branche, men eventuelle beviser herfor vil blive undersøgt til bunds. For indeværende ser Kommissionen derfor ikke behov for initiativer på dette område. Desuden kan man forestille sig, at overdreven markedsfragmentering i denne branche vil have negative konsekvenser (dvs. at kreditvurderingsbureauerne kan blive udsat for upassende pres for at udstede positive vurderinger med henblik på at tiltrække kunder).

3.2 IOSCO-kodeksen

I september 2003 offentliggjorde IOSCO sine principper om kreditvurderingsinstitutters virksomhed (»IOSCO-principperne«) ⁽¹⁵⁾, hvori der blev fastsat målsætninger på højt niveau for kreditvurderingsbureauer, værdipapirreguleringsmyndigheder, udstedere og andre markedsdeltagere med det formål at øge investorbekyttelsen, fairness på markedet, effektiviteten og gennemsigtheden og samtidig fjerne den systemiske risiko. Som svar på de indkomne reaktioner på disse principper udviklede IOSCO en grundlæggende adfærdskodeks for kreditvurderingsbureauer (se bilag).

Da markedet for kreditvurderingsbureauer er globalt, er det hensigten, at IOSCO-kodeksen skal anvendes af samtlige bureauer uanset størrelse, forretningsmodel og jurisdiktion. Kommissionen har bemærket, at IOSCO's kodeks ikke er blevet indført i medlemsstaternes nationale lovgivning. Kreditvurderingsbureauerne forventes imidlertid at følge bestemmelserne i IOSCO-kodeksen fuldt ud — medmindre disse bestemmelser er

⁽¹⁵⁾ Dokumentet »IOSCO's Principles Regarding the Activities of Credit Rating Agencies« kan findes på: www.iosco.org/IOSCOPD15

i uoverensstemmelse med EU's direktiver. Dette betyder, at kreditvurderingsbureauerne skal indføre IOSCO's standarder i deres procedurer. Den seneste udvikling på markedet afspejler, at adskillige kreditvurderingsbureauer har etableret deres egne adfærdskodeks i henhold til IOSCO's kodeks, hvilket viser, at sidstnævnte udgør et nyttigt sæt standarder for selvregulering i kreditvurderingsbranchen.

Det er meget vigtigt, at kreditvurderingsbureauerne ikke kun indfører IOSCO's kodeks i deres egne adfærdskodeks, men fuldt ud overholder IOSCO-kodeksen ved at håndhæve deres egen adfærdskodeks i den daglige virksomhed. Kreditvurderingsbureauerne bør i de kommende år jævnligt oplyse alle interesserede parter om, at de overholder deres adfærdskodeks. Med dette formål for øje anbefaler Kommissionen, at IOSCO-kodeksens virkninger bliver analyseret med jævne mellemrum.

4. KONKLUSION

Efter Europa-Parlamentets forespørgsel har Kommissionen nøje overvejet, om der kunne være behov for nye lovgivningsforslag med henblik på at regulere kreditvurderingsbureauernes virksomhed.

Den kan konkludere, at der ikke for indeværende er behov for nye lovgivningsinitiativer. Et af de centrale principper bag »bedre lovgivning« er, at der kun bør anvendes lovgivningsmæssige løsninger, når disse er strengt nødvendige af hensyn til almenvellet. Kommissionen mener ikke, at der i øjeblikket bevisligt er behov for ny lovgivning på dette område.

Der findes allerede tre nye direktiver om finansielle tjenesteydelser, som omfatter kreditvurderingsbureauer. Kommissionen er overbevist om, at disse direktiver — sammen med selvregulering blandt kreditvurderingsbureauerne på grundlag af den nyligt vedtagne IOSCO-kodeks — vil give et passende svar på alle de væsentligste betænkeligheder, som Europa-Parlamentet gjorde opmærksom på.

I sin rådgivning til Kommissionen gjorde CESR ligeledes opmærksom på, at den rette balance mellem lovgivning og selvregulering er blevet fundet, og at der ikke for indeværende er behov for yderligere lovgivningsinitiativer.

Kommissionen fortsætter imidlertid med at overvåge udviklingen på dette område meget nøje. Det står klart, at den nye ordning kun vil give de ønskede resultater, hvis kreditvurderingsbureauerne tager selvreguleringen tilstrækkeligt alvorligt. De skal gennemføre bestemmelserne i IOSCO's kodeks konsekvent, og de skal være fuldstændig åbne om den måde, de gør det på.

Det er opmuntrende, at mange kreditvurderingsbureauer har fastlagt deres egne adfærdskodeks på grundlag af IOSCO's kodeks. Men det er ikke i sig selv nok; disse kodeks skal også håndhæves i praksis, i det daglige arbejde. Kommissionen agter at bede CESR overvåge, om IOSCO's kodeks bliver overholdt, og at aflægge rapport om dette årligt. Den vil også overveje, hvordan man bedst aflæser reaktionen blandt markedsdeltagerne, specielt de, som køber komplekse finansielle instrumenter. Det kan i denne forbindelse komme på tale at oprette en uformel ekspertgruppe. Kreditvurderingsbranchen bør gøre sig det klart, at Kommissionen kan blive nødt til at gennemføre lovgivning, hvis det bliver tydeligt, at der ikke i tilstrækkelig grad bliver levet op til EU-reglerne eller adfærdskodeksen, og at dette skader EU's kapitalmarkeder.

Kommissionen vil også overveje at fremsætte lovforslag, hvis der opstår nye omstændigheder — herunder alvorlige problemer med markedssvigt.

Endelig agter Kommissionen at overvåge udviklingen inden for kreditvurderingsbranchen globalt. Hvis der sker væsentlige ændringer i reguleringen af kreditvurderingsbureauer i andre verdensdele, kan det blive nødvendigt for Kommissionen at tage sin metode op til revision.

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾ ⁽²⁾

(2006/C 59/03)

(Tekst af betydning for EØS)

LITAUEN

Tilbagekaldte licenser

Kategori A: Licenser udstedt til luftfartsselskaber, der ikke opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
JSC »Aviakompanija Lietuva«/ »Air Lithuania«	Kaunas airport LT-54085 Karmelava Kaunas district	flypassagerer, post, fragt	10.2.2006

⁽¹⁾ EFT L 240, 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før d. 31.8.2005

**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten
Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2006/C 59/04)

Godkendelsesdato: 14.7.2004

Medlemsstat: Spanien

Sag nr.: N 64/04

Støtteordning: Ordning for udnyttelse af solenergi i Extremadura

Formål: At fremme anvendelsen af solenergi, både med hensyn til varme og fotovoltaik, i Extremadura-regionen, såvel som blandede installationer, hvor der både anvendes solenergi og andre vedvarende energikilder, samt at reducere emissionerne i perioden 2004-2010 af ca. 50 t CO₂

Retsgrundlag: Udkast til dekret om tilskud til udnyttelse af solenergi

Yderligere betingelser er fastlagt i lov 5/1990 af 30. november 1990 om administrative forhold mellem provinserne Badajoz og Cáceres og den selvstyrende region Extremadura med hensyn til kumulering

Rammebeløb: Antagelig i alt 2 940 000 EUR (420 000 EUR pr. år)

Støtteintensitet eller -beløb: Højest 40 % af de støtteberettigede omkostninger og højest 30 000 EUR pr. støttemodtager

Varighed: 2004-2010

Den autentiske tekst til beslutningen, hvorfra fortrolige oplysninger er fjernet, kan ses på:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Godkendelsesdato: 11.5.2005

Medlemsstat: Italien (Toscana)

Sag nr.: N 108/2005

Støtteordning: Støtte til ændring af arbejdskontrakter

Formål: Foranstaltning til fremme af varige arbejdspladser og ansættelse af ugunstigt stillede arbejdstagere ved hjælp af støtte, der er betinget af, at tidsbegrænsede kontrakter ændres til kontrakter med ubestemt varighed

Retsgrundlag: Delibera della Giunta regionale n. 1351 del 20.12.2004, recante modifica della delibera n. 1233 del 6.12.2004

Rammebeløb: 3 530 794 EUR

Støtteintensitet eller -beløb: 3,75-7,5 % brutto ved oprettelse af arbejdspladser i henholdsvis små og mellemstore virksomheder uden for støtteberettigede områder

4 % NSÆ ved store virksomheder, + 3 % BSÆ eller + 5 % BSÆ for henholdsvis mellemstore og små virksomheder i støtteberettigede områder, der er omfattet af art. 87, stk. 3, litra c)

25 % hvis der er tale om ugunstigt stillede arbejdstagere

inden for landbrug, 25 % (27,5 % i tilfælde af unge landmænd), hvis forordning nr. 1257/1999 finder anvendelse)

Varighed: 31. december 2006

Den autentiske tekst til beslutningen, hvorfra fortrolige oplysninger er fjernet, kan ses på:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Godkendelsesdato: 19.5.2005

Medlemsstat: Italien (Emilia-Romagna)

Sag nr.: N 271/2004

Støtteordning: »Foranstaltning I.A) i det regionale program for industriel forskning, innovation og teknologioverførsel«

Formål: Incitament til nye aktiviteter på området for industriel forskning og udvikling på prækonkurrencetrinet

Retsgrundlag: Delibera della Giunta regionale n. 2823 del 30.12.2003

Rammebeløb: 30 mio. EUR i hele ordningens varighed

Støtteintensitet eller -beløb: Henholdsvis 50 og 25 % til industriel forskning og udvikling på prækonkurrencetrinet, evt. forhøjet med tillæg til SMV og støtteberettigede områder

Varighed: Indtil 31.12.2005

Den autentiske tekst til beslutningen, hvorfra fortrolige oplysninger er fjernet, kan ses på:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Dato for vedtagelse af beslutningen: 10.9.2002

Medlemsstat: Tyskland

Sag nr.: N 275/2002

Støtteordning: Støtte til virksomheder inden for kyst- og havfiskeri i Land Niedersachsen, der ydes i forbindelse med EF's strukturforanstaltninger under FIUF

Formål: At medfinansiere strukturforanstaltninger til fordel for virksomheder inden for kyst- og havfiskeri i Land Niedersachsen

Retsgrundlag: Landeshaushaltsordnung § 44

Rammebeløb: 2,8 mio. EUR

Støtteintensitet: Inden for beløbsgrænserne i forordning (EF) nr. 2792/1999

Varighed: 2000-2008

Andre oplysninger: Årsrapport

Den autentiske tekst til beslutningen, hvorfra fortrolige oplysninger er fjernet, kan ses på:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Godkendelsesdato: 6.2.2004

Medlemsstat: Det Forenede Kongerige

Sag nr.: N 600/2003

Støtteordning: Ændring af forpligtelsen til at levere el fra alternative energikilder (Renewable Obligation Order)

Formål: Ordningen om forpligtelse til at levere el fra alternative energikilder (Renewable Obligation Mechanism) udvides til at omfatte kombinerede kraftværker, der anvender biomasse, mindre generatorer samt kraftværker, der omdannes fra fossilt brændsel til biomasse

Retsgrundlag: Renewables Obligation (Amendment) Order 2004

Varighed: 2016, anmeldes igen i 2012

Andre oplysninger: Årlig indberetning

Den autentiske tekst til beslutningen, hvorfra fortrolige oplysninger er fjernet, kan ses på:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Godkendelsesdato: 13.5.2004

Medlemsstat: Spanien

Sag nr.: N 605/2003

Støtteordning: National plan for videnskabelig forskning, udvikling og teknologisk innovation (2004-2007)

Formål: At etablere en ny generel støtteordning på forsknings- og udviklingsområdet med særlig fokus på fremme og forbedring af den teknologiske forskning

Retsgrundlag: «Orden CTE/3185/2003, de 12 de noviembre, por la que se regulan las bases, el régimen de ayudas y la gestión del Plan Nacional de Investigación Científica, Desarrollo e Innovación Tecnológica (2004-2007) en la parte dedicada al Fomento de la Investigación Técnica» y «Orden CTE/3700/2003, de 23 de diciembre, por la que se efectúa la convocatoria del año 2004 para la concesión de ayudas para apoyo a Centros Tecnológicos»

Rammebeløb: 3 814 mio. EUR

Støtteintensitet: 50 % til industriel forskning, 75 % til undersøgelse af industrielle forskningsprojekters rentabilitet forud for deres gennemførelse, 50 % til undersøgelser af rentabiliteten af udviklingsprojekter på prækonkurrencestadiet forud for deres gennemførelse og 25 % til udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet som grundsætser for virksomheder plus (eventuelt) en bonus på 10 procentpoint til små og mellemstore virksomheder som fastsat af Kommissionen, 10 procentpoint til områder, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra a), og 5 procentpoint til områder, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra c).

De øvrige bonusser, der er fastsat i rammeprogrammet for forskning og udvikling finder også anvendelse, forudsat at bestemmelserne for så vidt angår maksimumsstøtteintensitet og kumulation overholdes

Varighed: 1.1.2004-31.12.2008

Den autentiske tekst til beslutningen, hvorfra fortrolige oplysninger er fjernet, kan ses på:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4163 — Wiener Städtische/TBIH)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(2006/C 59/05)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 3. marts 2006 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG (»Wiener Städtische«, Østrig) gennem opkøb af aktier erhverver fælles kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over TBIH Financial Services Group N.V. (»TBIH«, Nederlandene). Efter transaktionen vil TBIH være kontrolleret i fællesskab af Wiener Städtische, Kardan N.V. (»Kardan«, Nederlandene), MidOcean Partners (»MidOcean«, USA) og Englefield Capital LLP (»Englefield«, Det Forenede Kongerige).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— Wiener Städtische: forsikringsvirksomhed og andre aktiviteter,

— Kardan: investeringskoncern,

— MidOcean: investeringskoncern,

— Englefield: investeringskoncern,

— TBIH: forsikringsvirksomhed, pensionsfonde og långivning/leasing/porteføljeforvaltning i central- og østeuropæiske lande.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag muligvis vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.4163 — Wiener Städtische/TBIH sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

Bekendtgørelse af en begæring i henhold til artikel 30 i direktiv 2004/17/EF

(2006/C 59/06)

Begæring indgivet af en medlemsstat

Kommissionen har den 20. februar 2006 modtaget en begæring i henhold til artikel 30, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽¹⁾. Den første hverdag efter modtagelse af begæringen var den 21. februar 2006.

Begæringen, der er indgivet af Republikken Finland, vedrører produktion af el, herunder kraft-varme-produktion, og distribution af el i Finland. Direktiv 2004/17/EF finder i henhold til artikel 30 ikke anvendelse, når den pågældende aktivitet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår på markeder med ubegrænset adgang. Vurderingen af, om betingelserne er opfyldt, skal udelukkende foretages på grundlag af direktiv 2004/17/EF, uden at dette berører anvendelsen af de gældende konkurrenceregler.

Kommissionen har en frist på tre måneder at regne fra ovenstående hverdag til at træffe afgørelse om denne begæring. Fristen udløber således den 21. maj 2006.

Bestemmelserne i ovennævnte stk. 4, tredje afsnit, finder anvendelse. Den frist, som Kommissionen råder over, kan således eventuelt forlænges med en måned. En sådan forlængelse offentliggøres.

(¹) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til P-São Miguel: Ruteflyvning — I medfør af artikel 4, stk. 1, litra d) i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver den selvstyrende region Azorerne følgende i udbud: Ruteflyvning inden for den selvstyrende region Azorerne

(Den Europæiske Unions Tidende C 51 af 1. marts 2006)

(2006/C 59/07)

Side 7, stk. 1, tredje afsnit:

I stedet for: »Såfremt intet luftfartsselskab senest den 28.2.2006 har ansøgt om ...«

læses: »Såfremt intet luftfartsselskab senest den 31.3.2006 har ansøgt om ...«.
